

Beste mensen,

Ursula en Kadir wonen in Montfoort. Ursula werkt als purser voor Lufthansa en Kadir heeft een koelpakhuis op bedrijventerrein Honthorst in Woerden.

Kadir is ontzettend blij met zijn nieuwste klant: Picnic. Kadir heeft zelfs al een contract met Picnic afgesloten voor een tweede koeling.

Maar voor die tweede koeling heeft hij wel extra stroom nodig.

Kadir is daarom erg blij met de komst van een windpark bij Oudewater en Montfoort. Dat park gaat stroom leveren aan hun energy hub. Daardoor kan HIJ zijn tweede koelhuis bouwen en kunnen OOK zijn burens uitbreiden.

Ping! De energy-hubnieuwsbrief van de provincie: Windpark Montfoort-Oudewater gaat niet door.

Kadir is ECHT even uit het veld geslagen. Dag koeling, dag contract. En hoe gaat hij dit aan zijn mede-ondernemers vertellen?

Ursula heeft hem wel TIEN keer gevraagd om mee naar Beieren te verhuizen. Misschien moet hij de elfde keer toch maar ja zeggen...

Tamara is 26 en een laatbloeier. Ze is al sinds haar puberteit chronisch ziek en daardoor heeft ze nooit lang kunnen werken.

Tot vorige maand: dankzij nieuwe medicijnen heeft ze het aangedurfd te solliciteren. En ze is aangenomen!

Inmiddels is ze twee weken aan het werk bij speelgoedfabrikant Sekiguchi op bedrijventerrein Breukelerwaard in Stichtse Vecht.

Ze is helemaal blij, want ze mag elke dag die schattige Monchini aapjes inpakken. En dat op een half uurtje fietsen van haar huis in Maarssenbroek. Tot op woensdagochtend ze net van haar fiets stapt als haar manager zich bij haar roept.

Het verhaal? De stroom- EN de netkosten zijn te hoog. Windenergie zou de prijzen omlaag kunnen brengen maar de Japanse eigenaren zijn klaar met het Nederlandse uitstelgedrag. Ergens op het einde van het verhaal krijgt ze het door: ze staat gewoon weer op straat!

Huilend fietst ze terug naar huis. Tamara heeft zich er altijd doorheen gesleept, maar dit is ook voor haar even te veel. Uitgeput ploft ze op de bank en ze valt in een diepe, diepe slaap.

Peter en Elly wonen met hun twaalfjarige zoon Melle in Amersfoort. Nou ja, wonen. Noem het eerder improviseren, op hun verdieping van 60 vierkante meter.

Ze kijken daarom erg uit naar hun nieuwe woning in Leusden. De wijk kan worden gebouwd dankzij heel veel zonnepanelen, buurtbatterijen EN... windenergie van de windmolens bij de Leusderheide.

Terwijl Peter in de keuken bezig is kijkt Elly het NOS-Journaal: “Vandaag werd duidelijk dat er definitief een streep gaat door de windmolens op de Leusderheide bij Amersfoort. Het argument van zijn collega’s dat dit besluit woningen en ondernemingen in gevaar brengt maakte naar verluidt geen indruk op staatssecretaris Tuinman.”

Elly slaat haar handen voor haar mond: “NEE, daar gaat ons huis!”

Peter komt naast haar zitten en probeert haar te troosten.

Als Melle thuiskomt van voetbaltraining kijkt hij verbaasd naar zijn ouders: “Pap, mam, is er iemand dood of zo?” Peter zegt beteuterd: “Nee, er is gelukkig niemand dood, maar ons droomhuis is wel gesneuveld.”

Deze drie verhalen zijn natuurlijk fictief. Laat ze ook fictief blijven.

Ga voor de wind en LAAT het onze provincie voor de wind gaan.

Tamara is 26 en woont in Maarssenbroek. Doordat ze chronisch ziek is heeft ze nooit lang een baan gehad. Dankzij de Wajong-uitkering redt ze het nét, maar haar medicijnen maken elk jaar haar eigen risico op.

Ze is dan ook dolblij als minister Agema haar eigen risico halveert, dat levert haar bijna tweehonderd euro per jaar op. Wil ze daarmee wat vaker fruit kopen? Of sparen voor een elektrische fiets?

De brievenbus verstoort haar dagdromen. Een brief van Stedin. “Doordat de opwek van duurzame stroom in uw regio achterblijft moet de stroom van verder weg komen. Deze langere kabels kosten helaas meer geld. Daarom moeten we de netbeheerskosten verhogen. In uw geval gaat het om zo’n 190 euro per jaar.”

Vertwijfeld zakt ze terug in haar stoel. Haar dagdromen spatten uiteen. Ze denkt bij zichzelf: “De overheid geeft en de overheid neemt.”